

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117231104
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4117231104.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobkyne: D. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., O. D. XX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvy a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 30. 09. 2021, č. k. 15Csp/328/2017-181, v spojení s jeho opravným uznesením zo dňa 25. 10. 2021, č. k. 15Csp/328/2017-188, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom, v spojení s jeho opravným uznesením, súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie 300 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a žalobu sa vo zvyšnej časti zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 % (výrok III.).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa v konaní domáhala určenia neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 11. 2013, že táto je bezúročná a bez poplatkov, že zostatok istiny je povinná zaplatiť v splátkach po 30 € mesačne, zaplata sumy 2 250 € z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a sumy 1 000 € ako primeraného finančného zadostučinenia. Poukázal na to, že v poradí prvým rozsudkom zo dňa 24. 06. 2020 č. k. 15Csp/328/2017-114, konanie v časti o určenie neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným a určenie, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému zostatok istiny v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur, zastavil, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie 339,84 eura a primerané finančné zadostučinenie 1.000 eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu vo zvyšnej časti zamietol, pričom zopakoval dôvody v ňom uvedené. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Nitre jeho rozsudok v časti týkajúcej sa sumy 339,84 eura rozsudkom zo dňa 26. 05. 2021 č. k. 6CoCsp/29/2020-153 potvrdil a v časti týkajúcej sa zaplata primeraného finančného zadostučinenia a v časti nároku na náhradu trov konania zrušil a vec mu vrátil na nové rozhodnutie pre nepreskúmateľnosť. Konštatoval, že predmetom konania zostal už iba nárok žalobkyne na zaplata primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 000 eur, pričom v konaní bolo právoplatne rozhodnuté, že odplata dohodnutá v zmluve o úvere nebola platne dohodnutá a žalovaný bol povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 339,84 eura. Mal za to, že

žalobkyňa tak úspešne uplatnila na súde porušenie svojho práva ustanoveného zákonom a mala preto podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. proti žalovanému právo na primerané finančné zadosťučinenie. V súvislosti s výškou požadovanou finančného zadosťučinenia posudzoval závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného, jeho trvanie a rozsah nepriaznivých následkov, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu so zreteľom na všetky okolnosti prejednávaneho prípadu, ako i námietky žalovaného. V prospech žalobkyne zohľadnil, že bola dlhodobo vystavená závadnému stavu, spôsobeného konaním žalovaného a hrozbe plnenia neplatne dojednanej odplaty, pretože zmluvu uzavrela v roku 2013 a až v roku 2018 jej žalovaný oznámil, že si záväzky voči nemu splnila a okrem toho bola vystavená aj iniciovaniu a vedeniu súdneho konania, pretože žalovaný jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spochybňoval. Vzal tiež na zreteľ, že žalobkyňa nepreukázala, že práve z dôvodu konania žalovaného bola nútená opätovne podpísať zmluvy o revolvingu a že sa domáhala porušenia povinností zo strany žalovaného iba z jedného zmluvného vzťahu, z ktorého jej bolo priznané bezdôvodné obohatenie iba vo výške 339,84 eura, pretože vo zvyšnej časti bol jej nárok premlčaný. Zohľadnil aj aplikačnú prax v obdobných veciach, t. j. vo veciach žalovaného, kde porušenie jeho povinností spočívalo v neprímeranom úroku cca 70 % ročne, v tomto smere argumentoval, že Krajský súd v Banskej Bystrici priznal spotrebiteľovi finančné zadosťučinenie z dvoch zmluvných vzťahov rozsudkom z 28. 07. 2021 sp. zn. 43CoCsp/24/2021 vo výške 500 eur (z jedného vo výške 250 eur) a Krajský súd v Žiline rozsudkom z 31. 08. 2021 sp. zn. 11CoCsp/27/2021 vo výške 400 eur a rozsudkom z 31. 08. 2021 sp. zn. 11CoCsp/25/2021 vo výške 500,- eur. Dospel k záveru, že dôvodné je priznať žalobkyňi ako primerané finančné zadosťučinenie sumu 300 eur, v ktorej časti žalobe vyhovel a vo zvyšku ju ako nedôvodnú zamietol.

3. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania právne oprel o ust. § 255 ods. 1, 2, § 256 a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodil, že už prvým rozsudkom pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z toho, že predmetom konania bolo päť nárokov, pričom v porovnaní s ním boli obe strany čiastočne úspešné okrem vydania bezdôvodného obohatenia aj v časti o zaplatenie finančného zadosťučinenia, a preto im podľa § 255 ods. 2 CSP právo na náhradu trov konania čo do týchto nárokov nepriznal. Pretože žalobkyňa zavinila zastavenie konania o určenie neplatnosti zmluvy a povinnosti zaplatiť zostatok istiny v splátkach tým, že vzala žalobu späť bez správania sa žalovaného, priznal žalovanému podľa § 256 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v tejto časti v rozsahu 40 % (2x20). Okrem toho žalovaný bol úspešný čo do nároku o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, preto mu priznal podľa § 255 ods. 1 CSP aj za tento nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20 %. K tvrdeniu žalobkyne, že je v zlej ekonomickej situácii, uviedol, že žalobkyňa netvrdila, že by tu boli dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by súd nemal žalovanému náhradu trov konania priznať a ani takéto dôvody nepreukazovala, preto dospel k záveru, že tieto dôvody neboli dané a priznal žalovanému proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 % (3x20) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

4. Tento rozsudok len v jeho nevyhovujúcej časti napadol odvolaním žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci na nové rozhodnutie, alternatívne jeho zmeny a zamietnutia žaloby. Pokiaľ ide o, určenie výšky nároku na primerané finančné zadosťučinenie v sume 300 eur tvrdil, že rozsudok je nepreskúmateľný a z jeho obsahu a odôvodnenia nevyplýva, na základe akých úvah, dokázaných skutkových okolností a z nich vyvedených skutkových záverov a následného právneho posúdenia, súd prvej inštancie dospel k záveru o existencii uvedeného nároku. Argumentoval, že v podanej žalobe a ani v priebehu konania žalobkyňa neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodnili výšku finančného zadosťučinenia v sume 1 000 eur, ale ani 300 eur. Poukázal na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/91/2012, podľa ktorého účelom finančného zadosťučinenia má byť nastolenie rovnováhy zmluvných strán, a nie vytvorenie neoprávneného obohatenia, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Zvýraznil, že žalobkyňa (aj v postavení spotrebiteľa) bola povinná uviesť skutočnosti, ktoré odôvodňovali ňou uplatňovaný nárok, v podanej žalobe sa však žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie primeraného zadosťučinenia neuvádzali, preto súd prvej inštancie nebol oprávnený nedostatok žaloby nahradzovať vlastnou činnosťou alebo úvahou. Zastal názor, že z rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie primárne nevychádzal z preukázaných skutočností, čo je rozporné s Civilným sporovým poriadkom a rozsudok je nepreskúmateľný. Vytkol tiež, že v rozsudku neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by umožnili preskúmateľnosť záverov prvoinštančného súdu predovšetkým z hľadiska, či boli splnené zákonné podmienky uvedené v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., aké porušenie zákonného

ustanovenia určeného na ochranu spotrebiteľa bolo identifikované a v čom. Namietal tiež, že súd prvej inštancie sa ani nevyporiadal s jeho námietkou, že ani aktuálna súdna prax nie je jednotná v otázke výkladu ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, a teda je sporné, kedy dochádza k porušeniu tohto ustanovenia.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného zvýraznila, že práve žalovaný sa vo svojom odvolaní odvoláva na nastolenie rovnováhy, pričom jeho bezdôvodné obohatenie v prejednávanej veci činilo 2 424,89 eura. Zastala názor, že suma 300 eur zodpovedá všetkým zákonným kritériám. Zopakovala, že od marca 2020 je nezamestnaná a v zlej finančnej situácii, na sociálnej podpore. Súhlasila s názorom odvolacieho súdu, že stanovenie výšky finančného zadosťučinenia predstavuje aj funkciu sankčnú, ktorá má odrádzať dodávateľa od nekalého konania voči spotrebiteľovi.

6. Žalovaný vo svojej replike zotrval na obsahu svojho odvolania a mal za to, že žalovaná vo svojom vyjadrení nespochybnila jeho odvolacie námietky a tvrdenia.

7. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V súdnej veci rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 24. 06. 2020 č. k. 15Csp/328/2017-114 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 26. 05. 2021 č. k. 6CoCsp/29/2020-153 bolo právoplatne rozhodnuté o žalobou uplatnených nárokoch, týkajúcich sa určenia, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 11. 2013 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov, určenia, že je neplatná, určenia, že zostatok istiny je žalobkyňa povinná zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur a že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 2 250 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Predmetom konania preto zostal len nárok žalobkyne voči žalovanému na zaplatenie sumy 1 000 € ako primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu porušenia jej práv v pozícii spotrebiteľky, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie 300 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Zamietajúci výrok rozsudku nadobudol, pre absenciu odvolania strán sporu, právoplatnosť, a preto prieskumu odvolacím súdom podlieha len vyhovujúca časť rozsudku prvej inštancie, týkajúca sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300 € a nadväzujúci výrok o nároku na náhradu trov konania.

10. V nadväznosti na žalovaným tvrdené odvolacie dôvody, odvolací súd úvodom dáva do pozornosti nasledujúce súdnu praxou ustálené závery. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP je daný, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu ide vždy aj vtedy, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok jeho nepresvedčivosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými

skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia.

11. O odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP ide, ak konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a teda jedná sa o iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 CSP.

13. K žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, čo znamená, že vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávneho vyložil.

14. Odvolací súd dospel k záveru, že žalovaným namietané odvolacie dôvody nie sú dané. Súd prvej inštancie vo veci v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav a vyvodil z neho i správne právne závery, ktoré si osvojil i odvolací súd. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, keďže dokazovanie vykonal v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie v danej veci. Prvoinštančný súd výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a 192 CSP a odvolací súd nezistil ani žiadny nedostatok procesných podmienok, či inú vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zo zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil i správny právny záver, aplikujúc na vec sa vzťahujúce právne predpisy, ktoré i správne interpretoval. Svoje rozhodnutie riadne a zrozumiteľne odôvodnil, voporiadajúc sa v ňom so všetkými pre vec podstatnými argumentami. Keďže odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením preskúmaného rozsudku v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti, využijúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, na ktoré odkazuje, pretože ani v odvolacom konaní nevyšli najavo skutočnosti a dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

15. Na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia odvolací súd dodáva, že už vo svojom rozsudku zo dňa 26. 05. 2021 č. k. 6CoCsp/29/2020-153, ktorým zrušil v poradí prvý rozsudok prvoinštančného súdu v časti týkajúcej sa primeraného finančného zadosťučinenia a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, podal teoreticko-právny výklad aplikácie § 3 ods. 5 veta tretia zák. č. 250/2007 Z. z., ako i kritérií rozhodných pre určenie jeho výšky. Rovnako tak zaujal právny názor, že základ nároku žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je daný, opierajúc sa i o závery vyplývajúce z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 389/2015, 6Cdo 127/2017 vo vzťahu k aplikácii ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. Nakoľko na týchto záveroch ako na stále platných naďalej zotrúva, pretože nevzhliadol dôvod na odklon od nich, duplicitne ich opakovať nebude a v ďalšom len na ne poukazuje. Súd prvej inštancie v intenciách záverov vyslovených odvolacím súdom v ďalšom konaní i postupoval a po posúdení kritérií pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

nastolených odvolacím súdom v jeho rozhodnutí, dospel k správne mu záveru, že týmto zodpovedá primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 €. Niet totiž pochyb, že základ nároku na primerané finančné zadostučinenie bol daný, keď žalobkyňa ako spotrebiteľ si uplatnila úspešne na súde porušenie jej práva žalovaným ako dodávateľom. V konaní totiž bolo už právoplatne rozhodnuté o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 339,84 eura z dôvodu neplatnosti zmluvy o úvere v časti úrokov pre ich neprimeranú výšku. Vo vzťahu k samotnej výške primeraného finančného zadostučinenia súd prvej inštancie správne pristúpil k posúdeniu závažnosti a intenzity protiprávneho konania žalovaného, jeho trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, subjektívneho prístupu oboch strán k protiprávnemu konaniu v nadväznosti na všetky okolnosti prejednávaneho prípadu. V tomto smere v prospech žalobkyne dôvodne zohľadnil, že bola dlhodobo vystavená stavu, spôsobeného práve konaním žalovaného a hrozbe plnenia z neplatne dojednanej odplaty v podobe neprijateľne vysokých úrokov z úveru, keď zmluvu strany uzavreli v roku 2013 a až v roku 2018 žalovaný oznámil žalobkyni splnenie jej záväzku. Navyiac žalovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia neuznal, preto bola žalovaná nútená domôcť sa svojho práva súdnou cestou. Tiež ale zohľadnil, že žalobkyňa nepreukázala, že práve z dôvodu konania žalovaného bola nútená opätovne uzatvoriť zmluvy o revolvingu a že žalobkyňa sa domáhala porušenia povinností zo strany žalovaného iba z jedného zmluvného vzťahu. Odvolací súd tak súhlasne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade primeraným finančným zadostučinením zodpovedá suma 300 eur.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, stotožniac sa s odôvodnením súdu prvej inštancie i vo vzťahu k výroku o trovách konania, keď použitie ust. § 257 CSP a nepriznanie náhrady trov konania žalovanému z dôvodov hodných osobitného zreteľa bránilo, že žalobkyňa napriek poukazu na svoju neuspokojivú životnú situáciu, nepredložila o tom žiaden dôkaz, ktorý by túto skutočnosť preukazoval.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, i keď s ohľadom na výsledok odvolacieho konania principiálne by bolo namieste priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalobkyni. V danej veci však možnosť priznania jej náhrady trov konania vylučovala skutočnosť, že žalobkyni v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).